

ODA AL SOL I AL CUL DE LES VAQUES

Joan-Claudi Forêt

Trad. Pepa Úbeda

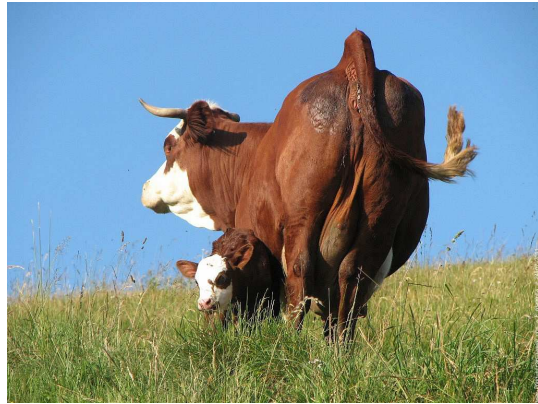

Foto: Fond-d'écran

Jo era un pillet somiador a qui enviaren
a guardar allà dalt al prat del Fuster.
El món és gran i el cul de les vaques
fou la meva primera carta celeste.
Ai, culs tots empastifats de bonyiga seca
on nien leshippobosques,
sou sols arrombollats d'estreles.
La cua que bat la mesura i el temps,
tenaç rellotge, fa que s'arremolinin
eixams de mosques bòrnies (és llur nom).
I quan aixecala cua, un rierol de pixada
em dóna idea de l'eternitat:
que és tan llarg que hom no pot veure'n la fi,
però acaba sempre per finir

el riu que discorre o la vaca que pixa.
Allà m'ensumo la imatge de la vida:
com el raig d'orina de la Moreneta,
ella un dia acabarà per exhaurir-se.
La cua s'aixeca encara i una bonyiga
amb una flonja remor s'esclafa sobre el prat.
Això esguita un poc. Unes herbes s'hi troben atrapades,
les unes esclaten en ofegar-se,
les altres viuran, com aqueixa milfulles
les fines fulles dentades de la qual jo m'estimo
i els punts blancs de les seves minúscules flors.
De cada bonyiga, mil fulles fa la milfulles
el bell altar florit d'un oratori
per algun sant oblidat del bon Déu
la teulada esfondrada d'una capella
on vénen a fer llurs devocions
l'escarabat o les lleugeres mosques
i pregar tots en cercle els xampinyons.
Mentre que al cel passen els núvols,
jo m'assec a la gatzoneta sobre la bonyiga
com si hagués estat jo qui l'hagués fet.
Colpejo i forado amb una branqueta

la crosta seca del bell brioix
dur per damunt i flonjo per sota,
puré de poma endurit per fora, croqueta de patates.
Però allò que em sedueix no es menja,
sé molt bé que la remoc en va
i que caldrà esperar a tastar-la.
Contemplo la bellesa de les nostres vaques:
columna vertebral que forma un cim
amb les cuixes en un bell angle recte,
or de llur bonyiga i sol de llur cul.
I després el temps em farceix dins el seu sac,
el temps, aquell gran lladre d'infants,
m'emporto en el temps sobre les espatlles
i em deixo astorar, aquí i ara.

Joan-Claudi Forêt

Trad. Pepa Úbeda